

Ялкын Янбаева-Әхмәтгалиева

«ХӘБӘРЧЕ» ЖУРНАЛЫ ТУРЫНДА

Статья посвящена обзору татарского журнала «Хәбәрче» («Вестник»). Это рукописный журнал на арабской графике, объемом в 22 страницы, вышел в 1952 году в Стокгольме. Ему присвоили номер 1. Единственный номер журнала разошелся в рукописных копиях, в Швеции в нескольких семьях видели этот журнал. Его создали татары, оказавшиеся в эмиграции. Журнал получился культурно-просветительский, татарско-общинный. Целью организаторов, которые выступают на страницах журнала как авторы статей, была попытка духовного объединения соплеменников с подобной им судьбой и сохранить родной язык в иноязычной среде. Статья знакомит читателя с некоторыми публикациями журнала «Хәбәрче», в подготовке к печати которых огромную роль сыграла Ялкын Янбаева-Ахметгалиева, деятельность которой анализируется в вводном слове доктора филологических наук И. Башировой.

Ключевые слова: газета «Хәбәрче», письменно-литературный язык, устный язык, арабская графика, латиница, кириллица, эмиграция, рукописные копии, татарская община, духовное объединение.

The article is devoted to the review of the Tatar magazine «Khuburche». This handwritten journal, in Arabic script, 22 pages plus 2 title pages, was published in Stockholm in 1952. It was numbered 1. The only issue of the magazine was distributed in handwritten copies; several families in Sweden saw this magazine. It was made by educated people with journalistic experience who ended up in emigration. The magazine turned out to be cultural and educational, for Tatar-community. The goal of the organizers, who appear on the pages of the magazine as authors of articles, was an attempt to spiritually unite fellow tribesmen with a similar fate and an attempt to preserve their native language in a foreign language environment. So they stated on the pages of their magazine. The article acquaints the reader with some of the publications of the magazine «Khuburche», in the publication of which Yalkyn Yanbaeva-Akhmutgalieva played a huge role, the activities of which are analyzed in the introductory word of Ph.D. n. I. Bashirova.

Key words: newspaper «Khuburche», written-literary language, oral language, Arabic graphics, Latin, Cyrillic, emigration, handwritten copies, Tatar community, spiritual association.

Кереш сүз

Бердәнбер данә буларак дөнья күргән «Хәбәрче» журналы турындагы мәгълүматны безгә Израильдә яшәүче Ялкын Янбаева-Әхмәтгалиева житкерде. Татар әдәби теле тарихы өлкәсендә фәнни тикшеренүләр алып баручы белгечләргә ул 1969–1989 елларда Г. Ибраһимов исем. Тел, әдәбият һәм сәнгать институтында эшләгән галимә буларак һәм урта гасырлар төрки-татар язма чыганагының телен өйрәнүгә багышланган «Исследование тюркоязычного памятника “Кисекбаш китабы”» исемле хезмәте (М.: Наука, 1979) буенча таныш.

Алга таба аның тарафыннан әлеге хезмәттә чагылыш тапкан тәртиптә «Әхвалә Чингиз хан вә Аксак Тимер вә тәварихләрә махсус бәгъзе кыйсем-кыйтгалар» исемендәге дастан (Әхвалә Чингиз хан вә Аксак Тимер вә таварихлара махсус бәгъзе кыйсем-кыйтгалар. Казан: Импер. Ун-ты табыгханәсе, 1822) тикшерелә һәм «Коллекция исторических дастанов – памятник татарского литературного языка» дигән мәкаләсендә, «Дәфтәре-Чыңгыз-намә» исеме белән берләшә торган алты дастанның өйрәнелү тарихы күзаллана, аларның графика, орфография һәм морфология тармакларына караган хосусый үзенчәлекләре билгеләнә¹. Дастанның лексик составы «Лексический материал хрестоматии Ибрагима Хальфина» дигән хезмәттә тикшерелә².

Ленинградта яшәү дәверендә Ялкын Янбаева-Әхмәтгалиева Россия Фәннәр академиясенә Көнчыгыш телләр институты филиалы китапханәсендә саклана торган иске татар китаплары коллекциясен барлый һәм 1802–1931 елларда чыккан 4 мең китапны системалаштыра. Нәтижәдә «Каталог старотатарских книг в Российской Академии наук» исемле хезмәт дөнья күрә (Jerusalem, 2010. 284 р.). Шушы вакытларда Ялкын ханым, балаларының соравы буенча, балалары рухына багышлап, «Потомки Баязитова» дигән мемуарларын яза (Харьков: Торсинг, 2003. 64 с.; Казань: Иман, 1430/2009. 75 б.).

Иерусалимга күченгәч, галимә «Крымчакско-англо-русский словарь» төзеп бастыра. Хезмәтнең керешендә сүзлек өстендә эш барышы түбәндәгечә аңлатыла: «Хезмәт Ицхак Бен-Цви институтының Көнчыгыш яһүд жәмгыятьләрен (Иерусалим) өйрәнү буенча Академик совет кушуы белән башкарылган. Ул китапханәләрдә, архивларда һәм Иерусалимдагы шәхси коллекцияләрдә саклана торган материалларга нигезләнеп төзелгән. Крымчак теле – Крым татарлары сөйләшләрәненең берсе. Крым ярымутравындагы жирле халыкның зур булмаган этник төркеме шушы телдә сөйләшкән, аның әгъзалары талмуд иудаизмын тотканнар. Алар, нигездә, ике телле булган: крымчак (ягъни төрки) телендә аралашканнар, ә дини гыйбадәтләр һәм шәхси хат алышу иврит телендә алып барылган. ...Сүзлек дини һәм дөньяви характердагы стилистик яктан төрле чыганаclarны үз эченә алган теге яки бу дәрәжәдә тулы лексикон төзүдә беренче тәҗрибә булып тора. Сүзләрнең рус һәм инглиз телләренә тәржемәләре дә бирелгән»³.

Шушы ук вакытларда «Песень Песней царя Соломона и Таргум на языке крымчаков» дигән хезмәт языла. Аның максаты түбәндәгечә билгеләнә: «Тәкъдим ителгән басма транскрипциясе кириллицада эшләнгән һәм рус теленә тәржемәсе бирелгән 1905 елда Петроковта басылып чыккан китаптан алынган «Жырларның жыры» поэмасы-

¹ Формирование татарского литературного языка, Казан, 1989, С. 65–82.

² Письменные памятники и проблемы культуры народов Востока. М., 1987. С. 3–7.

³ Iala Ianbay. Krimchak Dictionary, Wiesbaden, 2016, Предисловие.

ның һәм Таргумның кырымчак телендәге текстларының беренче басмасы булып тора. Анда укучыга кырымчак диалектындагы (дөрерәге, этнолектындагы) әдәби жәүһәрнең рус теленә тулы кыйммәтле тәржемәсә тәкъдим ителә. Аны яһүдләр жәмгыятенә теләсә кайсы рус телле вәкиле алып укый ала. Кушымтада кырымчаклар тарихы турында кайбер мәгълүматлар һәм кырымчак диалектының кечкенә генә тасвирламасы урын алган. Шунисын ассызыклап әйтергә кирәк, бу басма кырымчакларга үз китаптарын кире кайтарачак, шулай ук көнчыгыш яһүдләр мәдәниятен саклап калу эшендә зур ярдәм булачак...».

Алга таба хезмәтнең исемендәге төшенчә-терминнар аңлатыла: «Жырларның жыры» – иврит телендә лирик-интим һәм туй характерындагы яһүд жырлары жыентыгы. Әсәр яңа эраның II гасырында яһүдиләр Библиясе канунына (Танаха) 17 нче китап буларак кертелгән. Кануни яктан ул 117 шигырьдән тора һәм 8 бүлеккә бүленә (русча Библиядә – 6 бүлек). Традиция буенча «Жырларның жыры» патша Соломонга (ивритта аның тулы исеме ашер ле-шломо сүзләреннән тора, ягъни Соломонныкы) нисбәт ителә, әмма тикшеренүчеләр инде күптән әлеге фикерне кабул итмиләр һәм аны фольклор характерындагы жырлар жыентыгы дип саныйлар. Лексик һәм грамматик билгеләр буенча иң соңыннан язылган жырларның теле б. э. к. III гасырга карый... Кырымчак басмасында Таргум тәкъдим ителгән – ул Библия текстының киңәйтелгән аллегорик аңлатмасы, анда мөхәббәт лирикасы Израильнең изге тарихы тасвирламасына әверелә. Поэмага Таргум гарәпләр яулап алганнан соңгы чорда (VII–VIII гасырлар) язылган булса кирәк. Таргум термины библеистикада Библиянең төрле өлешләрен тәржемә итү өчен кулланыла...»¹. Аңлашылганча, иврит телендә язылган текстның һәм аның кырымчак теленә тәржемәсенә Таргумы барлана, транскрипцияләнә, беренче мәртәбә рус теленә тәржемә ителә, сүз башы языла, кушымтасы (факсимиле) бирелә. Шулай ук тикшерелә торган текстның өйрәнелү дәрәжәсе, тәржемәләре, авторлар тарафыннан ни рәвешле файдаланылуы күзәтелә. Хәзерге татар теленә мөнәсәбәттә караганда, татар әдәби теле һәм диалектлары белән чагыштырып күзәтү максатыннан, кырымчак телендәге варианты мөһим санала.

Гарәп графикасындагы «Хәбәрче» журналын тикшерүгә багышланган макаләсендә Ялкын Янбаева Скандинавия төбәгендәге татар диаспорасы турында мәгълүмат бирә, текстны транскрипцияли, үзенә алдагы хезмәтләрендә чагылыш тапкан язма чыганаclarның телен тикшерү тәртибендә бу журнал теленә дә анализ ясый. Авторның стилин саклау максатыннан, текст, асылда, үзгәртелмичә бирелә. Татар халкы өчен гадәти, яхшы таныш булган мәгълүматларны үз эченә алган кайбер асөшермәләрне кыскарту, аерым искәрмәләрне өстәү, билгеле бер дәрәжәдә, хәзерге татар язма әдәби теле нормасын саклау

¹ Янбай, 2017, с. 5–10.

максаты күздә тотылып, газетаның транскрипциясен редакцияләү безнең тарафтан башкарылды.

Йомгаклау сүзе. XX гасырның 50 нче елларында язмыш кушуы буенча чит илләрдә яшәргә мәжбүр булган өч-дүрт татар зыялысы, үжәтлек күрсәтеп, язма әдәбият туплап, журнал чыгару эшенә керешә. Нәтижәдә халкыбызның тарихи нигезе, дине, теле, жырлары, мәзәкләре турында мәгълүмат бирелә торган текстлар туплана. Ни хикмәт, татар кешесе жир шарының кайсы гына почмагында яшәргә мәжбүр ителсә дә, иң беренче эше итеп, кулына каләм ала, халкының дине, ана теле турындагы уй-фикерләрен, берләшеп яшәү теләген милләттәшләренә житкерергә тырыша. Башларына төшкән сәяси хәлләрдән туйган бу шәхесләр сәясәт турында язмаска өндиләр. Эмма әлеге язмаларны уку барышында халкыбызның башыннан кичкән сәяси-ижтимагый тормыш күз алдына килеп баса.

И.Б. Бәширова

Татар диаспорасы турында

Скандинавиядә, аерым алганда, Швециядә һәм Финляндиядә татарлар шактый күп яши: мөселман сөнниләр дә, ортодоксаль христианнар – керәшеннәр дә. Аларның төгәл саннары билгеле түгел, чөнки Швециядә, мәсәлән, бер генә анкетада да милләт графасы юк. Дөрес, тарихчыларга, Явыз Иван чорыннан башлап (бәлки тагын да иртәрәк), татарларның Россиядән бирегә берничә дулкын булып күченеп килүләре билгеле. Зур дулкын 1897 елда Стокгольмдагы сәнәгать күргәзмәсеннән соң теркәлә. Яңа эмигрантларның күбесе Швециядә өйләнешәләр, шулай ук күпләр Россиядән үз туганнарын һәм күршеләрен алып киләләр. Алар барысы да мондагы тормышка, үз диннәрен саклаган хәлдә, уңышлы кереп китәләр, эмма аларның дөфен кылынуы гына Финляндиядә була [Svanberg, s. 143 – 158]. 1949 елда, ниять, Стокгольмда Төрки-мөселман мәдәни жәмгыяте оештырыла, аның химаясе астында 1952 елда «Хәбәрче» журналының беренче саны дөнья күрә. Аны журналистлык тәжрибәсенә ия белемле (эмма эмиграциягә киткән) кешеләр чыгара¹. Шул ук вакытта Стокгольмда мөселман зираты да ачыла, бу турыда безнең журналдагы «Язмыш» повестенда искә алына.

Шунысын да билгеләп үтәргә кирәк, журнал 1952 елның декабрдә чыга, 2 айдан Сталин вафат була, эмма аның турында да, Ленин турында да беринди хәбәр юк. Дөньяның Бөек затларынан

¹ Мәсәлән, күренекле галим Дәүләтшин Тимербәк Динмөхәммәт улы (1904–1983), тарихчы, юрист, жәмәгать эшлеклесе [Татар энциклопедиясе, 1999, с. 165]; Хәмидулла Хәсән (1895–1988), язучы, 11 шигырь, пьеса, хикәя, повестьлар жыентыгы, «Мөһажир бәхете» романы авторы [Татар энциклопедиясе, 1999, с. 626].

бары Кәмал Ататөрк кенә сайлап алына (1938 елда вафат), аңа бер шигырь багышлана – 13 (10) биттә¹.

Әдәби сүз татар мохитендә һәрвакыт популяр булды. Урта гасырлардан башлап халыкның мәдәни тормышында аңа ихтияжның зур булуы популяр әдәби эсәрләрнең күпсанлы кулъязмалары белән дәлилләнә [Фәсиев, б. 7–44]. 200 ел элек кулъязмаларга алмашка килгән басма продукциягә, китаплар, газета-журналлар булсынмы, укучылар арасында сорау зур була. Немец галиме Гетчның 1913 елда чыккан китабында, Идел буе татарларының ни рәвешле белем алулары турында языла: «...1910 елда аларның меңнән артык басма китабы, йөздән артык язучысы, 6 югары, 5 мең түбән мәктәбе була. Казан татарларында 150 кешегә бер мәчет, бер мулла булса, шундагы ук русларда һәм башка христиан халыкларында 1500 кешегә бер священник туры килә. Татарларда 100 ир һәм кыз балага – бер мәктәп, христианнарда исә 1500–3000 кешегә – бер мәктәп. Китап һәм газеталар тарату буенча мөселман татарлар христианнардан тагын да алга киткәннәр. В.И. Ленин да үз вакытында бу саннарга игътибар итә һәм, аларны күчереп алып, татарның панисламизм таратуыннан сак булырга чакыра» [Татар грамматикасы, 1998, б. 50–51].

Шулай итеп, исәп-хисап дәрәс булып, планнар тормышка ашырылырга тиеш иде ...

Журнал теленң графо-орфографик һәм морфологик үзенчәлекләре

Журналның бу саны тулысынча гарәп хәрефләрендә бер кеше кулы белән язылган. Гарәп-фарсы алынмалары, төрки-татар язма теленң күп гасырлык традициясен дәвам итеп, күптәнге үз теле кагыйдәләре буенча кулланыла. Журнал текстында алынма фарсы сүзләре *дуст* һәм *шад*, *-лык* төрки кушымчасы кушылганда, тамырдагы ахыргы тартыклар үзгәрешсез кала: *дустлык* (8, б), *шадлык* (8, б). Хәзерге татар телендә – *дуслык*, *шатлык*. Журналда гарәптән кергән кайбер сүзләр хәзерге татар телендә рус алынмалары белән алыштырылган, мәсәлән, тәрәккый «прогресс» (4, а) һ.б.

Төрки-татар сүзләре татар теле фонетикасына якынайтылган Яңа имля буенча языла, анда тартыклар өчен «артык» гарәп хәрефләре төшереп калдырыла, татар сузыклары өчен тамгалар өстәлә. Бу орфографияне 1920 елгы реформадан соң кабул ителәр. Ул нибары 1927 елга кадәр, СССР тюркологларының Казанда узган өченче конференциясендә латин графикасы нигезендәге алфавит кабул ителгәнче генә яши [Курбатов, б. 58, 85]. «Хәбәрче» журналы редакциясе эгъзалары да бу яңа алфавит белән таныш булганнар, өч урында латин орфографиясе кулланылган: беренче титул битеннән тыш, 23 (20) биттә һәм 18 (15) битнең сул яртысында. Әмма бу – яңа

¹ Монда һәм алга таба жәяләр эчендә цифрлар белән бит саны, хәреф белән багана бирелә.

орфография («Яналиф») түгел, ә төрек графикасыннан алынган латин хәрефләре. 23–20 бит тулысынча латин хәрефләре белән башкарылган, шуннан язучының төрек графикасын татар теленә жайлаштырырга омтылуы күренә. Төзүче борын тартыгы өчен *й* тамгасын өсти; ул бары тик татар сүзләреннән генә файдалана, әмма татар сүзе *этне* төрекнең *ите* белән бутый, татарча *бер* урынына *бир* дип яза, түбән күтәрелешле иренләшмәгән *ә* сузыгына тамга таба алмый һәм аны *е* белән алмаштыра, бу исә татар фонетикасына туры килми. Бу биттәге башваткычның биреме – «төрек алфавитының беренче хәрефе», һәм, күрәсең, укучылар аның жавабын белә.

Күптән түгел чыккан халык жырлары жыентыгына рецензиянең 22 (19) битендә аның «Казан латин хәрефләре» белән язылганлыгы искәртелгән. Билгеле булганча, 1939 елда Советлар Союзының бөтен төрки телле халыклары орфографиясе кирилл графикасына күчерелә [Курбатов, б. 58, 85] һәм ул бүгенге көндә дә гамәлдә.

Журнал телендә без *торганлар* «(5, а), *сатканлар* (4, б), *салыб биргәнләр* (алар өчен) «(5, а), *үләнләр* (3, а) кебек язылышны очратабыз, татар әдәби телендә: *торганнар*, *сатканнар*, *салып биргәннәр* һ.б. Чөнки күплек саны кушымчасы *-лар/-ләр* кушылганда, тамырдагы *м, н, ң* борын тартыкларының прогрессив ассимиляциясе күзәтелә. Бу күренешне белгечләр шул заманда ук теркәп куйганнар (8).

Чыгыш килеш кушымчасының яңгырау варианты ялганганда, тамырдагы соңгы саңгырау тартыкны сакларга омтылу күзәтелә, мәсәлән, *ташдан* (5, а), *бер якдан* (4, а), *көмешдән* (4, а), *балчыкдан* (5, а) һ.б.

III зат берлектә һәм күплектә үткән заман аффиксының еш кына хәтта саңгырау тартыклардан соң да яңгырау варианты *-ды/-де* кушыла, мәсәлән, *чыкды* (7, а), *тәбрикләшиде* (8, а), *күрсәтделәр* (8, а).

Урын килешендә яңгырау вариант кына кулланылмый, мәсәлән, *вакытта* (5, а), *бәйләнешдә* (3, а), әмма *тарихта* (3, а).

Хәл фигыльләрдә хәзерге вакыттагы *-ып/-ип* урынына журнал телендә традицион рәвештә ахырда яңгырау *б* тартыгы языла: *бүлеб* (3, а), *чыгыб* (3, а), һәм ни өчендер, мөгаен аналогия буенча, *күб* (4, а һ.б.). Берничә тапкыр очраган *углы* сүзенен төрле формаларында да традицион язылыш күзәтелә. Журналда хәзерге *белән* бәйләге белән беррәттән борынгы *илән* формасы да (7, а һ.б.) кулланыла.

Текст синонимнарда бай, бер мисалга тукталыйк. *Гүзәл, матур, ямьле* сүзләре матур мәгънәсендә кулланыла. Хәзерге татар әдәби телендә *чибәр* сүзе дә шул ук мәгънәдә.

Алынма һәм рус теле аша кергән сүзләрнең орфографиясе аларның татарча әйтелешенә туры килә, мәсәлән, *чиркәү* «церковь» (4, б), *афтамабиль* «автомобиль» (7, а, б), *гәзитә* «газета» (7, б), *нигр* «негр» (7, а) һ.б. Хәзерге татар телендә рус алынмалары рус теле орфографиясе кагыйдәләре буенча языла. Шул ук вакытта кайбер график очракларда ике телдә дә әлегә сүзләрнең әйтелешендәге аерманы билгеләү мөмкин түгел, мәсәлән, *техника* (б,а), *район* (4,б), *зал*

(8, а) һ.б. Швеция башкаласы атамасының (*Истукхульм* / Стокгольм) төрки фонетика кагыйдәләре нигезендә язылышы кызыклы: алынма сүзләрдә сүз башында ике тартык янәшә килгәндә, бигрәк тә өрел-мәле һәм йомык тартыклар булганда, протеза рәвешендәге сузык аваз пәйда була, мәсәлән, Истанбул < Стамбул. Тексттан тагын бер мисал: *Эспас районы* / Спас районы (4, б) .

Яурупа / Европа (3, а) сүзенң графикасы журнал телендә ирен-ирен [в] авазы белән күрсәтелә, соңрак ул ирен-теш авазына алыштырыла.

Шул рәвешле, журналның теле турында шуны әйтергә мөмкин: ул, гарәп-фарсы алынмаларының график-орфографик нормаларын, төрки-татар һәм рус алынмалары вариативлыгының орфографик үзгәртүләрен саклап, традицион әдәби тел белән язылган. Төрөк графикасыннан алынган латин хәрефләренң кулланылуы шул замандагы телнең хәл-халәтен чагылдыра дип санып алабыз.

Әдәбият

Svanberg, I. & Westerlund, D. (eds.). Muslim Tatar Minorities in the Baltic Sea Region. Brill, 2016.

Кол Гали. Кыйссаи Йосыф (Йосыф турында кыйсса) / төп текстны эзерләүче, кереш мәкаләне, искәrmә һәм аңлатмаларны, кулъязмаларның тасвирлама-сын язучы Фазыл Фасиев. Казан, Татар. кит. нәшр., 1983.

Татар грамматикасы. Т. 1. М.: Инсан; Казан: Фикер, 1998.

Вәлиди Ж. Татар теленң грамматикасы, 1919 // Сайланма хезмәтләр. Казан: Мәгариф, 2007. Б. 55.

Курбатов Х.Р. Татар әдәби теленң алфавит һәм орфография тарихы. Казан: Татар. кит. нәшр., 1999. Б. 58, 85.

Хангилдин В.Н. Татар теле грамматикасы (морфология буенча очерклар). Казан, 1954. С. 61.

Poppe N. Tatar Manual. Descriptive Grammar and Texts with a Tatar-English Glossary. Bloomington. The Hague. 1963.

«ХӘБӘРЧЕ» ЖУРНАЛЫ СӘХИФӘЛӘРЕ

(б. 1) Heberci. isvicdegi dini-medeni-türk-islam oyusmasi karsinda vakitli reviste cigariladir No 1, dek. – 1952 – STOCKHOLM

(б. 2 – 1) Бу санда:

1. Теләк – Хәбәрчә идарәсе
2. Болгар ханлыгы – Т. Дәүләтшин
3. Язмыш – Абу Бәкир
4. Төрөк углы – Х. Хәмидулла
5. Ата төрөк. Әнкәй (шигырьләр) Минһаж
6. Байрак тартышы – Х. Хәмидулла
7. Изге Мәккә шәһәре электрлаштырыла
8. И. Гомәркәйгә 75 яшь
9. Беләсезме?
10. Яңа Хужа

11. Почта көтәсе – килгән хатлар
12. Халкыбызның җырлары
13. Буш вакытта – башваткычлар

(б. 3–2) Хәбәрче. Ишвичдәге дини-мәдәни-төрк-ислам оешмасы каршында вакытлы рәвешдә чыгарыладыр. Беренче сан.

Декабрь – 52 нче сәнә – Истукхульм шәһәре. Адрес: «Hebergci»
Box 82 Urplands, vasby (Sweden).

(б. 4–3а) **Теләк**

Истукхульм шәһәрендәге дини-мәдәни-төрк-ислам оешмасы каршында вакытлы рәвештә чыгарыла торган «Хәбәрче» мәжмугасы үзенә каршына түбәндәге бурычларны куя: 1. «Хәбәрче»нең тоткан юлы [лакуна] ки милләттәшләрен бигрәк тә эгъзаларны оешманың эшләре белән якындан таныштырып тору. Башка илләрдәге мөселман оешмаларының эшләренә дә хәбәрләр биреп тору.

2. Чит илләрдәге милләттәшләр белән дини-мәдәни-милли иптәшләре булган [лакуна] һәм файдалы фикерләр алмашу вә тәкъдим тәрбия, тарихи әдәбият – яшьләргә, хатын-кызларга һәм балаларга [лакуна] теләкләрен җыя алган мәжмуганы биреп [лакуна], халкыбыз өчен файдалы фикерләрен ачу.

(б. 4–3б) Бу башланган эштә милләттәшләребезнең якындан торып катнашулары аркасында гына яхшы нәтижәләргә ирешәжәкбез. «Хәбәрче»не көчләндрү, аның эчтәлек ягын югары баскычка бастыруда без укыган кешеләребезнең ярдәмләренә мохтажбыз. Дөнъяның төрле почмакларына таралган халкыбыз арасында галим ияләре һәм дә укыган милләттәшләребезнең санлары аз түгел. Булар арасында профессорлар, [лакуна] адвокатлар, язучылар, матбугат эшчеләре [лакуна] докторлар, инженерлар [лакуна] мөгалимләр һәм һөнәр ияләре күб. [лакуна] Ярдәм кулын сузып [лакуна] (б. 5–4а) халкыбыз өчен бөек чыгышларга нигез салган булыр идек. «Хәбәрче» идәрәсе моңар ышана һәм алар безнең ышанычларны буш итмәсләр. «Хәбәрче»не без нәшрият сакда, аны яшәтү, көчләндрү сезнең кулдадыр.

(б. 5–4б) Хәзерге вакытта халкыбызны берләштерү, ана телемезне тазартуда, файдалы фикерләр таратуда һәм уңышларыбызны күрсәтеп торучы мәжмугага ярдәмгә килүдән милләттәшләребез баш тартмаслар диб ышанып теләктә калабыз,

«Хәбәрче» идәрәсе.

* * *

Болгар ханлыгы

Болгарлар – тарихта зур роль уйнаган түрек халыкларының бересе: үз заманына күрә яхшы ойыштырылган дәүләткә, югары дәрәжәдә торган (б. 3а) сәүдә һәм сәнәгаткә, төзү техникасына ия булган. Ислам динен беренче мәртәбә Идел буена китереп, анда мәдәният та-

раткан халык. Болгарлар беренче мәртәбә тарихта Гыйсадан сун 5 нче йөзнен азагында телгә алыналар. Ул заманда алар Кара дингезнен төн ягындагы сәхрәләрдә Дунай, Днестр, Дон елгалары тамагында яшәгәнләр. Андан элек болгарлар хакында ишетелмәвенен сәбәбе – алар башка төрки халклары (Кутугур, Утугур, Анагур кебекләр) арасында буталыб, башка исем белән йөртелүләре булырга кирәк.

660–670 нчы еллар арасында болгарларның башлыгы Кувратхан үлгәч, аның 5 углы халыкыны бишкә бүлеб, төрле якка таралган. Аларның икесе хәзерге Мажарстан яшәгән жирләргә күчкән. Берсе (Аспарух) Дунай елгасының уң ягына чыгыб, анда хәзерге Болгарстан дәүләтен төзгән. Аларның иң зурысы Батбай гына иске жирдә калган. Батбай болгарлары соңгы вакытларга кадәр анда (б. 3б) яшәб, кара болгарлар исемендә йөртелделәр. Аларның калдыклары хәзер балкар диб аталалар.

Куврат ханның икенче углы үзенә тигән халык белән төн ягына таба күчәб, Идел белән Кама кушылган жирләргә барыб утырган. Тарихта алар Идел яки Кама болгарлары диб исемләнәләр.

Кувратхан балалары әлбәтдә ирекле көндән иске урынларын ташлаб китмәгәнләр. Алар үзләренен көнчыгыш ягында яшәгән күрешеләре шулай ук төрки халкы булган хәзәрләренен кысуына чыдый алмыйча, таралыб, яңа жирләр эзләргә мәжбур булганлар.

Идел буенда болгарлар тормыш өчен бик уңайлы урынга туры килгәнләр. Иделнен югары агымы аркылы алар Көнбатыш Яурупа белән, аның түбәндәге агымы аркылы бөек мәдәниятле Шәрык илләре белән, Кама елгасы аркылы Урал һәм Себер белән бәйләнешдә булганлар.

Бу өлкәдә табигать байлыгы зур (б. 4а) булу сәбәбле, аларның хужалыгы тиз күтәрелгән, алга киткән. Аларның дәүләте зурайган һәм ныгыган. Андагы уңышлы туфрак игенчелекнен алга китүенә, куе үләнләр, киң тугайлар, малчылык үсүенә, жәнлеккә бай булган зур урманлар сунар, жиләккә, балыкы елгалар балыкчылык белән каралынырлар, өйләр, мөселман диненә кергәч, мәчетләр салу өчен файдаланганлар.

Болгар халкының бер өлеше ауылларда, икенчесе шәһәрләрдә яшәгән. Анда заманына күрә гадәтдән тыш күб шәһәрләр булган. Ауыл халкы игенчелек, малчылык, балыкчылык, умартачылык һәм сунар белән дөнья көткән. Шәһәр халкы сәүдә һәм һөнәрчелек белән яшәгән. Болгарларда игенчелек эше яхшы тәрәккый иткән булыб, алар жир эшләү өчен хайван көче белән файдаланганлар. Аларда ти-мер сабан да булган.

(б. 4б) X һәм XI йөзләрдә болгарлар күрешеләре булган Сузал [Суздаль?] урысларына аларда ачлык булган елларда иген биргәнләр.

Болгарстанда бигрәк тә сәүдә эше зур урын тоткан. Алар, бер якдан, күрешеләре руслар һәм финлар белән, икенче якдан, Урта Азия, Иран, Әфганстан һәм башка Шәрык илләре белән сәүдә алыб барганлар.

Болгарлар, ясалган күн, жәннек тиреләре, бал-балауз, тере балык, балык жилеме, урман чикләүеге, сарык, мөгезле хайван хәтта сунар итләре чит илләргә чыгарып сатканлар.

Илдә табигать байлыгының күб булуы һәм сәүдәнең киң жәелүе анда һөнәрчелек үсүенә сәбәб булган. Болгарлар Урал тавындан табылган алтын һәм көмешдән балдак – йөзек, беләзек, алка, чулпы кебек нәрсәләр ясаганлар. Алар шулай ук агач сауытлар, кашык, матур бизәклә чулпылар, төрле тимер әйберләре һәм сугыш кораллары – ук, калчуга (с. 5а) кебек нәрсәләр ясаганлар.

Болгарларда төзү эше бик алга киткән булган. Илнең баш каласы Болгар шәһәрндә ташдан салынган яхшы сарайлар, күб манаралы мәчетләр, чишмәләрендән су китерә торган балчыкдан ясалган су юллары, өйләрдә үзәклештерелгән ягу урынлары һәм балчыкдан ясалган жылы тарату юллары да булган. Болгар шәһәре Татарстанда хәзерге Эспас районында булган. Аның жиимерекләре хәзер дә анда яталар һәм канәгәтленерлек дәрәжәдә тикшерелгәнләре юк эле. Болгарларда яхшы төзү осталары булганлыгы шундан күренә. Алар рус князьләренә чакыруы буенча барып, аларга сарайлар һәм чиркәүләр салып биргәнләр.

Идел буенларында болгарлар килгән вакытта хәзерге мари, ар, мукшаларның бабалары булган финлар (бүген фин-угорлар терминны кулланыла, ә *финлар* атамасы Финляндия халкын аңлата. – *Я.Я*) яшәгән. Алар аз-маз иген игеп, ау аулаб дөнья көткәнләр. Жир казып яткан өйләрдә торганлар. Бу халыклар болгар дәүләтенә кереб, аңа хираж түләп торганлар. Ләкин үз башлыклары тарафындан идарә иткәнләр. (б. 5б) Аларның хужалыклары күтәрелүгә, мәдәниятләре үсүенә болгарларның тәэсире зур булган.

Болгарлар 922 нче елда Алмас-хан заманында ислам дине кабул иткәнләр. Гарәб галиме Ибн Фадлан (Ibn Fadlan)дан калган хәбәрләргә караганда, 921 нче елда болгар ханы Алмас халиф Муктадирга ислам дине өйрәтүчеләр жибәрүне сорап мөрәжәгать иткән. Халиф Муктадир 922 нче елда болгарларга алар сораган дин галимләрән жибәргән. Алар арасында Ибн Фадлан да булып, ул болгар илендә күргән-ишеткәнләрен язып барган. Анда калган язулар безгә борынгы болгарлар хакында кыйммәтле мәгълүматлар бирә.

Ул заманда көньягында яшәгән яһүд динендә булган хәзәрләр белән көнбатышда яшәгән динсез (ул вакытта эле христиан диненә кермәгән) руслар арасында торган болгарларның ислам динен кабул итүләре, аларның ислам дөнъясы белән нык бәйләнешдә булуларын күрсәтә.

(б. 6а) Чыннан да болгарлар мөселман илләре белән сәүдә бәйләнешдә генә булмыйча, сәнәгатькә, төзү эшенә ул илләрдән өйрәнгәнләр. Һөнәрчеләр кул эшендә Шәрәк илләрендән килгән мөсәттарлар – бизәкләр, формалар белән файдаланганлар.

Тарихчы Гутынбургы, болгар ханлыгы, ул эле ислам динен кабул итүдән күб элек, культура жәһәтендә ислам динендә булган Шәрәк-

ның бергәләнесе урынын тоткан, диб яза. Ул заманда ислам культурасы иң бөек культура булуын исдә тотсак, болгарларның югары культуралы бер халык булуын күз алдына китерү ауыр түгел. Гарәб язуын кабул итү нәтижәсендә болгарлар арасында укый-яза белү таралган. Шәһәрләрдә һәм ауылларда мәчетләр янында мәктәпләр булган. Болгар галимләрә гарәб хәрефләре илән тарих – медицина китаблары язганлар. Алар арасында йолдызлар тикшерүчә астрономлар да булган.

(б. 6б) Болгар халкы гасырлар буенча тыныч һәм бәхетле яшәгән. Иленең чәчәк аткан вакыты X–XI йөзләр тирәсендә булган. Ул чорларда болгар жирләре төн ягындан Каманың урта агымына кадәрә, көнбатышда Ака һәм Сура елгаларына, көнчыгышда Урал таулары һәм Жаик (Урал) елгасына, көн ягындан – хәзерге Куйбышев (Самара) шәһәре утырган урынларга кадәр жәелгән булган.

Ул вакытларда аларның көньяк күршеләрә, заманында куәтле дәүләт булган хәзәрләр дәүләте инде жимерелгән. Болгарлар иске заманларда сугышчан атлы халык булсалар да, Идел буена күчкәндән соң, бара-бара сугышчанлыкларын югалтып, тыныч бер халыкка әйләнгәнләр һәм үзләренә каршы килгән һөжүмдән саклану, яки сәүдә юлларын юлбасарлардан саклау өчен генә сирәк-сарак сугышканлар. Күб йөз еллар буена, Себердән татар-мангуллар килеп чыкканча, алар шулай яшәп килгәнләр.

(Т. Дәүләтшин).

Бу автор турында «Габдулла Тукай. Энциклопедия» хезмәтендә түбәндәге мәгълүмат бирелә: Тимербәк Динмөхәммәт улы (1904–1983), тарихчы галим, публицист, татар эмиграциясенә күренекле жәмәгать эшлеклесе. «Салкын сугыш» чорында язылган «Совет Татарстаны» исемле китабында Татарстандагы сәясәт, мәгърифәт, мәдәният, татар халкының яшәү перспективасына бәйле мәсьәләләргә яктыртканда, Тукайны берничә мәртәбә искә ала: шагыйрьнең С. Бакырганига хас шигъри алымнарны файдалануын; М. Гафуриның, Тукайга ияреп, шигърьләрен икеюллыклар белән язуын; Н. Такташ ижатына Тукай йогынтысын; 1958 елда Казанда Тукайга һәйкәл куелуын; Тукай эсәрләре жыентыкларында аңа карамаган мәкаләләр барлыгын һ.б. яза. К. Насыри, Г. Ибраһимов, Ф. Әмирхан һ.б. белән беррәттән, Тукайны да татар халкының рус халкы белән «кушылып китү» тарафлары иде дип санып, шагыйрьнең тормыш юлына һәм ижатына кыскача анализ бирә. М. Абдуллин һәм С. Батыев китабында бу хезмәт замана рухында тәнкыйть утына тотыла. Әсәр: Давләтшин Т. // Советский Татарстан. Казан, 2005. С. 485. Р.Р. Мусабекова [Габдулла Тукай. Энциклопедия, 2016, б. 228].

(б. 7а) Язмыш

Бүген рамазан бәйрәме. Быел рамазан бәйрәме елның уртасында. Көнләренә иң озын вакытында туры килде. Бүген Истукхульм шәһәрәндә кояш сәгать 2–3 дә чыгып, сәгать 21.05 дә бата. Көн озынлыгы 19 сәгать дә 10 минут. Рамазан бәйрәмен укыр өчен Истукхульм шәһәрәненә иң соңгы ысулы белән эшләнгән милләт-мәдәният йортындан зур урын алынды.

Мин бина янына килеб житкәндә, Пакистан илчесенең Пакистан байрагы илән бизәлгән автамабиле килеб туктады. Андан милли киёмләргә киенгән илче һәм аның ярдәмчеләре чыкды. Озак үтмиçә, Мисыр илчесе дә Мисыр байрақлары белән бизәлгән автамабилдә үзенең ярдәмчеләре илән килеб життеләр. Соңра Түркия сәфарәт кешеләре һәм башкалары.

Шулай итеб, милләт-мәдәният йорты алдындагы мәйданда төрлө-төрлө мөселман илләренең байрақлары белән (б. 7б) бизәлгән автамабилләр, йә инде аларның матурлығы. Андан чыккан гүзәл милли халык киёмләре киенгән илчеләрне карарга күб тамашычылар да жыйналган иде.

Гаит бәйрәменә килгән кунақларны каршы алыб күрешүләр башлангач, минем күзем читдәрәк утырган бер кара кешегә төшеб, «бу бер сәфарәтнең автамабил йөртүчесе нигрмы икән» диб уйладым. Ул бөтенләй кара. Күзенең ақлары белән, тигез ямьле ак тешләре генә кара тән өстендә бик ачык күренә иде. Ул таза гәүдәле, кырын рәвешдәрәк утырган. Мин аңар якынлашкач, ул утырган урынындан күтәрелә төшеб исәнләшергә хәзерләнгән күргәч, якын килеб сәлам бирдем. Ул: «Галейкум ассәлям» диб сәләмемне каршы алды. Кулымны кысды. Ул гәзитәләрдәге «Рамазан бәйрәме, гаид намазы укыла» дигән игъланны укыб, бу бөек бәйрәмгә килгән африкалы бер мөселман булыб, Истукхульмда бер фабрикада эшдә икән дә сорашыб белдем. (б. 8а) Гаит фитр намазы укылгач, бер яшь укучы егет бик моңлы тауыш белән Кор'ан укыды. Бу бөек бинаның зур залы Кор'ан тауышындан калтыраб яңгыраб калды. Бу вакытта мөселманларның, илчеләрдән башлаб гадәти эшче кешеләргә кадәр, барчасының күзләрендә яшь бөртекләре күрергә мөмкин иде.

Бәйрәм намазы укылгач, тәбрикләшүләр башланды. Пакистан илчесе барча мөселманлар белән күкрәкләрне – күкрәкләргә, бер уңга, бер сулга тидереб кочаклаб тәбрикләшдә. Тиздән бу гадәт барча мөселманларга ирешәб, бер-берсе белән кочакланыб битләрен битләрегә тидереб, күкрәкләргә кысыб, чын мөселманлык, саф дуслык-өзелмәслек элементә нигезенә юл салыб, аның нинди көчле бәйләнешдә икән күрсәтделәр.

Бу дуслык күрәб, тәндән электр көче үткән кебек сизелдә. (б. 8б) Теге кара кеше дә мине – мин аны кочаклаганда, мин аның гадәтдән тыш булган йөрәк тибүләрен сизәб, анда бер зур мөселманлык хисләре, көләч йөзәндә бер бөек шадлык – бәйрәм шадлығы булуын аңладым.

Милләт-мәдәният бинасындан чыккач, көн гадәтдән тыш жылы, матур булганга, берәз йөрәб барырга уйладык. Кара кешем бездән берәз алдарак, кулына бер китаб тоткан, кибетләренең тәрәзәләрендән карый-карий бара иде. Мин аны күргәч, йөрүне тизләштерәб, артындан житәм дә бәйрәм чәен эчәргә өйгә чакырыйм диб ният итдем. Ләкин ул урамның икенче ягына чыгыб тар бер урамга керәб күздән

югалды. «Әллә мескен үзенең кара булуына ояламы? Тагы мин аны очрата аламынмы икән?» – дигән фикерләргә чумдым.

(б. 9а) Мин аны артык очрата алмадым. Ул эшлэгән жирдә патроль миче шартлаб, аны каты рәвшендә яндырыб, хастаханәдә кызганычлы үлем белән вафат булган.

Аның соңгы сүзләре: «Мине мөселманлар үз каберлекләренә күмсенләр, пакъләсенләр, йөземне кыйбла тарафына куйсынлар, кәфенләсенләр һәм Кор’ән укуытсынлар», – дигән. Аның якин танышлары Исвичлылар бу сүзләргә Исвичдагы дини-мәдәни-түрек-ислам оешмасына житештерделәр. Аның соңгы теләкләрен үтәр өчен, мондан берничә сәнә әүвәл алынган оешманың каберләренә күмәргә булыб, карт кешеләребезнең житәкчелеге белән күб кешеләр пакъләүдә катнашырга булган теләкләрен белдерделәр. Хатынлары кәфенлекләренә хәзерләделәр. Истукхульмдагы барча мөселманлар аны соңгы юлга озатырга каберләргә жыйналдылар.

Жиназа намазы укылды. Мөселманлар үз куллары белән мәетне кабергә төшерделәр. Күмү сүзе сөйләнде. Кор’ән укылды. Шулай итеб, эссе Африканың уртасындан (б. 9б) булган бер мөселман Кыяи Мамаду Истукхульм ислам каберендә беренче мәет уларак урын алды.

Кем уйлаган эссе Африкадан салкын шимальда гүргә керүне. Бер Ходайдан башка инсанларга мөмкин түгел аны белүне. Без белмибез: кайда? кемләр? безне шулай гүргә куярлар? Гөлләр кебек безнең каберне дә матур чәчәкләргә буйрлар. Язмышларны алмаштырыб булмый, буйсынабыз сиңа, Ходабыз. Иман белән үткәр бу колыңны, со- раб Раббыма дога кылабыз.

(Абу Бәкир)

Рәхмәт. Төрөк-ислам оешмасына һәм барча әгъзаларына Кыяи Мамадуны күмүгә якындан торыб катнашучыларга һәм чәчәкләр күндөргәнләргә бөек рәхмәт укыйм.

(Бита Юнсон)

(б. 10) Төрөк углы

Иренмәс ул, [...] чабса карамый картка һәм яшькә,
Түләр бурчын, сөйләр тугры, түзәр михнәткә, хәсрәткә.

Тотар алда халык бәхетен. Атар жаныны төреклеккә,
Сөяр дин һәм гадәт-горефен. Аны хет тот та үтер дә.

Жылынган ул – бу үсмердә мөселман каны жан – тәндә:
Йә инде бармы монда зур, бәхетле башка бер бәндә?

(Хәсән Хәмидулла)

Ататүрк

(а) Тарих битләрендә аз очратам
Синең кебек даһи кешеләрне,

Милләтеңне утдан чыгарыр өчен,
Эшләдең син бөек эшләрне.

(б) Тайфун жилләредәй себереп түктен
Дошманларның кара көчләрэн,
Күтәрелде барлык төрек халкы
Эшләр өчен бөек эшләрэн.

(б. 11а)

Яшен кебек синең гаскәрләрэн
Һич курыкмасдан алга атлады,
Тар-мар итеб дошман гаскәрләрэн,
Байраklarын жирдә табтады.

Рәсеменгә караб хайран калам,
Сократларга тиңним үзеңне,
Аерыб торды сездән кара дивар, шуның өчен
Барыб күрә алмадым үзеңне.

Менә хәзер рәсеменә караб,
Жыр жырлыймын синең турыңда,
Илебездә кордың күб гигантлар
Гөрләб торды синең кулыңда.

Бакчаларың матур чәчәкләр ата,
Йөзем – жимешләрэн бирмиләр,
Ерак почмаклардан күб галимләр
Күрер өчен илеңә килделәр.

(б. 11б)

Шәрык дәүләтләре арасында
Якты йолдыз булыб тордың син,
Артта калган Төрөк хөкүмәтен
Яңа баштан алыб кордың син.

Бәхетсездән булдым, Кемаль Ата
Истина алмадым кайнар сүзеңне,
Өгәр исән булсаң, Кемаль Ата,
Кочыб йыглар идем үзеңне.

Күпме генә сагыныб йыгласам да
Күрә алмыймын нурлы йөзеңне,
Төнләр буге, Ата, уйлаб ятам
Күз алдыма китереб үзеңне.

(Минһаж)

(б. 12) **Әнкәй**

(а) Әнкәй бәгърем, мине тудырганда, нинди уйлар булды башыңда?
Ахырысы гөнаһ эшлэгәнмен, газаб чигәм Алла каршыңда.
Аердылар туган илемдән дә, бала чагымны да ташладым,

Килемшәкдәй йөрөб чит илләрдә, авыр тормыш итә башладым.
Нигә ташладың син бу диңгезгә – «дулкын басыб үлсен!» дидеңме?
«Бәхетле булсын, минем балам!» диеб, хәер-дога кылыб йөрдеңме?
Беләм, әнкәй бәгрәм, минем өчен – ут эченә хәтта керә идең,
Бер кабарлык ризык булмаса да, әллә кайдан табыб бирә идең.
Онытмамын, әнкәй, һич вакытта, сагыныб – сагыныб сине сөярмен,
Искә алыб сине, әнкәй бәгрәм, эчләремдән яныб киярмен.
(б) Нич онытмам йомшак кочагыңны, онытмам татлы сүзеңне,
Төнләр буге, әнкәй, уйлаб ятам, күз алдыма китереб үзеңне.
Күкрәк сөтең миңа имездең, кеше итәргә иде теләгең,
Төнләр-көнләр бишек тирбәткәндә, арыб бетә иде беләгең.
Искә алсам, әнкәй, хушсыз калам, безне ташлаб киткән көнләрене,
Өткәй белән сине күмеб кайткач, үткәрдек без моңсу төнләрене.
Күккә бактым астрономлар сыман, таба алмадым синең йолдызны,
Йөзөб китде жиһан дәрәясына, тота алмадым кулда кондызны.
Караңгы төнләрдә синең йолдыз, йул күрсәтә иде безләргә,
Бик сагындым, әнкәй, беләсеңме, кай жирләрдән сине эзләргә?
(Минһаж)

(б. 13) Байрак тартышы

Шаулый дөнья һәммә жирдә. Киң жиһан житми, тыгыз,
Юк тынычлык кайда барсаң да – бүленгән тиб-тигез.
Инде һәр милләт рәхәтсез, орыша төрле партиялар,
Ак, кара, күк һәм кызыл «чүпрәкне» бар да парчалар.
Алла урнында хәзер чүпрәк. Бөгә баш барсы да,
Баш ялангач табына шул чүпрәккә – бай-ярлысы да.
Күнмиләр һәм килмиләр һичбер фикергә падшалар,
Житми жир, мескенне бар да – өзгәләр дә тарткалар.
Юк тынычлык айга да: инде бүлеләр айны да,
Бу атумлар һәм ракилар – айга бәрми калмый да.

Кайда бакма жир казылган, тауларын һәм ташларын,
Алган инсан, чүпләгән – алтын, күмер һәм газларын.

Жир казылган төбкәчә – алса да инсан байлыгын,
Ярлы ул мәңгә! имә аның сугыш ни барлыгын.

(Хәсән Хәмидулла)

(б.14) Изге Мәккә шәһәре электрлаштырыла

(а) Ислам дөнәясының изге шәһәре булган Мәккә кыска вакыт эчендә электрлаштырылачак. Мәккәдан тыш англиз инженерлары бер электр көче бирә торган бина төзөб, шундан бирелгән электр белән Мәккә шәһәренең урамлары һәм йортлары яктыртылачак. (б) Мәккә шәһәре эчендә бу эшләргә мөселманлар үзләре башкарачаклар. Ислам динендә булмаган чит кешеләрне шәһәргә йибәргә өчен, электр бинасы да шәһәрдән бер якта салыначак.

«Моргон тиднинг» (МТ)

Ибраһим Гомәркәйгә 75 яшь

Бу 1952 нче сәнә, 15 нче октябрьдә Ибраһим Гомәркәй әфәндегә 75 яшь тулды. Дини-мәдәни-төрөк-ислам оешмасы һәм аның каршында чыга торган «Хәбәрчә» мәжмугасы аның бу бәйрәмен тәбрик итеб, аңа тагы озын гомерләр теләб калалар.

(б. 15)

(б. 16–19) Яңа Хужа

Яңа Хужа бер кичне өйенә кайтырга соңга калган. Ул трамвайлар туктала торган урынга баскан, бик озак вакытдан бирле трамвай көтеб тора башлаган. Шәһәр урамында һич бер кеше юк, биек йорт башындагы сәгать 3 туларга күб калмаганны күрсәтә. Әллә кайдан бер кеше чыгыб, Хужага: Агай! Сәгать 3 тула инде, бу вакыт трамвайлар йөрмиләр, сез аны юкка гына көтәсез, дигән. Хужа: Трамвайлары йөрмәсә, нигә соң тимер юлын алмаганлар, диб җаваб кайтарган да һәм тагы көтә биргән.

Бер кичне Яңа Хужа бик соңга калыб өйгә кайткан. Йортының икенче катындагы йокы бүлмәсенә менәргә кирәк булган. Ул хатыны уяныб, соң кайткан өчен орышмасын- шелтәләмәсен, диб, аяк киёмләрен салыб – акрын генә баскычларга басыб менә башлый. Шул ук вакыт бөтен тауышы белән, «Мөхәммәдия»дән: «Чын адәм жәннәтә улды» диб көйләб менә башлаган.

Хөрмәтле укучы! Укы Хужаны – ләкин Хужа булма!

(б. 18–15а, б) Беләсезме?

Бер 70 яшлек урта Кот-бот-дин агай үзенә гомерен, чама белән алганда, шулай бүлә:

йоклау24 сәнә
 эш.....14
 буш.....8
 аш.....6
 йөрү- йулар...5
 сөйләшү.....4
 уку.....3
 һөнәр өйрәнү..3
 һәм башкалар..3
 70

Һәрбер хатын-кыз уртача бер сәнәдә 30 сәгать көзгә каршында вакыт үткәрә.

(С.М.)

(б. 20–17) Почта көтәсе

«Хәбәрчә» мәжмугасының идарәсенә төрле жирләрдән туктаусыз хатлар киләб тора. Бу хатларның барчасына кечкенә мәжмугабызда

урын бирү мөмкин түгел. Шулай булса да, килгән хатларның кайберләрендән өзөмтәләрне күрсәтеб үтүне тиешле табдык.

(а) Соңгы хатыгыз һәм анда язылган мәгълүматләр өчен сезгә рәхмәт. Журналыгызның планы миңа бик ошады, бигрәк дә сәясәткә кушылмавыгыз һәм башкаларны хурлаудан читтә булырга тырышуыгыз күңлемә бик тугры килде.

(Профессор Т. Дәүләтшин)

(б) Сезнең шушындай бөөк бер эшкә күңел баглавыңыз һәм карарыңыздан бик мәмнүн булдым. Сәбәбинәгез шәб, тырышыб карасагыз афарин укырлык бер эш ябмамыш улурсыңыз.

(Матбугат эшчебез: Хәсән Хамидулла)

(б. 21–18а) Сезнең «Хәбәрчә» исемле ана телендә чыгарырга уйлаган журналыгызга Алла ярдәм бирсә, без, мин генә түгел, милләтен сөйгән бөтен мөселманлар читтә качыб калмастан катнашыб, кирәкле ярдәмләрен бирерләр дип ышанам. Алла ярдәмен биреб, уйлаган эшенезне гамәлгә ашырсаңыз бик яхшы булыр иде.

(Шагыйрь Минһаж)

«Хәбәрчә» исемендә бер мәжмуга чыгарыр хәбәрене укып күб сөендек. Алла муафикъ әйләсен. Амин. Беренче номеры чыккан булса, күндөрүне үтенәм. Әгәр дә мәжмугаңыз чыга башласа, без дә кулыбыздан килдеге кадар мәкалә язып торырбыз.

(Имам Хабиб Аррахман Шакир)

(б. 21 – 18б) Сезнең «Хәбәрчә» журналы чыгаругызны ишетеп бик шатландым, һәм сезгә Алладан күб-күб уңышлыклар телим; үзезнең ана телендә бер журнал чыгуы – безләргә зур куаныч.

(Рауф Ирнасыр)

Килгән хатларның эчтәлекләрендә барча милләттәшләренең фикерләре бер булыб, «Хәбәрчә» мәжмугасының чыгуын ишетеп, үзләренең шадлыklarын белдереп, аңарга киләжәктә ярдәм кулын сузарга хәзер икәнләрен сөйләб, бу башланган эштә уңышлыklar теләб калалар.

(Хәбәрчә идарәсе)

(б. 22 – 19а) Халкыбызның жырлары

Халкыбызның көйләре һәм теле сакланыб калсын дигән ният белән яңа башлаб чыккан «Татар халык жырлары» дәфтәре идарәбезгә килеп житде. Бу дәфтәрдә халкыбызның иң яратыб жырланган жырлары ноталарга салыныб, милли көйләр чын-дөрестлекләре сакланыб тәртибкә салынган.

Халык жырларындан иң мәшһүрләре, моңлылары бу дәфтәрдә тубланыб, әлегә кадәр төрле жирләрдә урынына житештерелми

жырланып килгән булса, әүвәл ничек дөрест жырланган дәрәжәгә китерүдә күб ярдәм итәчәк.

Зур рәүштә, яхшы кәгазьгә басылган булып, беренче тышкы битендә – Сөембикә манарасы рәсеме белән бизәлгән. Казан латин хәрефләре илән жырлары язылган.

(б. 22–196) Бу дәфтәр үз эченә 23 милли жырларны алып, алар түбәндәгедән гыйбәрәт.

1 – Эскадрун,	12 – Урман кызы,
2 – Батыр егет,	13 – Сагыну,
3 – Ашказар,	14 – Сәлам хат,
4 – Зиләйлүк,	15 – Уракчы кыз,
5 – Авыл,	16 – Ак каен,
6 – Кара урман,	17 – Галийабану,
7 – Үкенеч,	19 – Каз канаты,
8 – Тәфтиләү,	20 – Мактанчыклар,
9 – Мәхбус,	21 – Тамчы там,
10 – Шам шәриф,	22 – Әпипә,
11 – Таһир-Зөһрә,	23 – Май камаль.

Теләгән милләтдәшләр! Бу дәфтәрләрне Heberci Uppmans vasby Vox 82 (Sweden) адресы белән сората аласызлар.

(б. 23–20)

Буш вакытта баш ваткычлар

Буш вакытта. (*Кроссворд ясалган. – Я.Я.*)

Сулдан уңга таба: Төрле милләтләрнең билгеләре. 4. Ирек (Тоткын түгел). 5. Рамазан аенда. 6. Имам хотба укый торган жир.

Өстән аска таба: 1. Инсанларнын бергәләп үткәрә торган шадлык көнләре. 2. Мәмнүнлек (Каршы түгел). 3. Дин китабларында эт (көчек) исме. 4. Намазга чакыру.

Жавабын тугры итеп күндөргән кеше бүләкләнә.

Башваткыч (*Геометрик фигуралар ясалган. – Я.Я.*)

Шушы 6 кисәкне качы белән кисеп алыгыз да, шулардан йәна түрк әлифбасының беренче хәрефен чыгарыгыз. Жавабын жибергәндә, бер кәгазьгә йабыштырып нинди хәреф икәнә күренсен.

(б. 24–21) «Хәбәрчә» мәжмугасы түбәндә күрсәтелгән бүлекләренә үз эченә ала:

1 – Мөселман оешмаларының эшләрендән белдереп, аларны көчлөндөрдә булган файдалы фикерләр, киңәшләр һәм хәбәрләр.

2 – Дин мәсьәләсе, дини тәрбия.

3 – Тарих, төрек кабиләләренең тарихлары.

4 – Тәгълим-тәрбия эшләре, тел мәсьәләсе.

5 – Әдәбият, язучыларыбызның ижадлары, ижтимагый хәлләре, хикәяләр, шигырьләр, яшь язучыларга киң урын бирү.

6 – Хатын-кызлар һәм балалар бүлеге.

7 – Мөселман илләре хакында чыккан матбугат хәбәрләре.

8 – Сорау-жаваб бүлеге.

9 – Буш вакытта – башваткычлар.

«Хәбәрчә» мәжмугасы Исвичдәге дини-мәдәни-төрөк-ислам оешмасы каршында чыга.

Чыгаручылар: редакция коллегиясе.

«Хәбәрчә» мәжмугасы түбәндә күрсәтелгәнләрне үз эченә алмый:

1 – Нинди генә рәвешдә булмасын, сәясәт эшләре.

2 – Бер-бер оешманы, йә булмаса аерым кешеләрне пычырата торган урынсыз тәнкыйть.

*Янбаева-Әхмәтғалиева Ялкын,
филология фәннәре кандидаты (Израиль)*